

LBRIS

We know
books

Director editorial: Răzvan BUCUROIU
DTP & Coperta: Arhid. Alin GOGA

ISBN 978-630-6562-32-9

Descrierea CIP poate fi consultată
pe site-ul Bibliotecii Naționale a României.

© Toate drepturile sunt rezervate Editurii Lumea Credenței.
Reproducerea, copierea, preluarea oricărui material fără acordul
scris al autorilor sunt interzise și supuse Legii pentru drepturile de
autor și drepturi conexe.

Cele mai frumoase predici ale Părintelui Galeriu

Ediție îngrijită de

Răzvan CODRESCU

Cuvânt înainte de
Preot Prof. Dr. Vasile Gordon

LUMEA CREDINȚEI

București | 2025

Cuvânt înainte

Uimitoarea putere de convingere
a predicilor Părintelui Galeriu
(Preot Prof. Dr. Vasile Gordon) 9

Argument editorial: Un florilegiu de suflet 15

*Părintele Galeriu: de la tinerețea fără bătrânețe
la viața fără de moarte* 19

O viață în slujba lui Hristos: repere bio-bibliografice 23

Teologul luminii dumnezeiești.

La Duminica Sfântului Grigorie Palama
(11 martie 2001) 27

De la Paștele cel mare la «Paștele cel mic».

La Duminica Sfântului Apostol Toma
(22 aprilie 2001) 45

«În Duh și în Adevăr... ».

La Duminica Samaritencei (13 mai 2001) 61

«Din cer și fără de veste... ».

La Pogorârea Duhului Sfânt (3 iunie 2001) 79

Lumina cea neînserată.

La Schimbarea la Față (6 august 2001) 97

Tânărul cel bogat (26 august 2001) 111

Între «a fi» și «a avea».

Bogatul căruia i-a rodit țarina

(18 noiembrie 2001)..... 125

Sensul înnoitor al Crăciunului.

La Nașterea Fiului lui Dumnezeu

(25 decembrie 2001)..... 139

«Din Egipt am chemat pe Fiul Meu... ».

Fuga în Egipt (30 decembrie 2001) 147

«Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui».

Ultima predică a Părintelui Galeriu

la hramul Bisericii Sf. Silvestru (2 ianuarie 2002) 167

În loc de încheiere

Un cuvânt testamentar..... 181

*Pe unii oameni îi vindeci cu cuvântul;
pe alții numai cu pilda vieții tale.*

SFÂNTUL
GRIGORIE TEOLOGUL

PĂRINTELE GALERIU de la tinerețea fără bătrânețe la viața fără de moarte

Preoții trec, bisericile rămân... La Sfântul Silvestru, biserica pe care Părintele Galeriu a prefăcut-o în frunte a parohiilor bucureștene din ultimul pătrar al secolului XX, evlavia își înalță mai departe cântările, iar bucuria praznicelor străluminează sufletele și chipurile credincioșilor. Au însă cu toții o strângere de inimă, căci gândul alunecă mereu, înfiorat, spre cel ce s-a mutat de la noi, dar al cărui duh dă parcă târcoale zidurilor ce au reverberat de atâtea ori la glasul lui ca un tunet suav. Iar afară, peste mormântul cu flori întotdeauna proaspete, lumina îngenunchează ca spre o tainiță a ei...

De un leat cu România împlinită între hotarele ei firești, Părintele Galeriu (21 noiembrie 1918 – 10 august 2003) a fost trimis s-o cheme, cu glas mare, din pustia acestui veac, la cealaltă împlinire, mai presus de hotarele Firii: împlinirea în Duh.

Dumnezeu n-a căutat la pușinătatea noastră și ni l-a dăruit la vreme de cumpănă, ca să străbatem, agățați de sutana lui de lumină, prin bezna de iad a comu-

nismului. Chitul roșu a căutat să-l înghită în pântecul lui cu zăbrele, dar Dumnezeu a vrut să fie vărsat afară, ca să strige proorocește, ca-ntr-o altă Ninive, dreptatea Celui Preaînalt.

La Biserica Sfântul Silvestru, pe care a prefăcut-o în Templu suprem al Cetății, Părintele Galeriu s-a făcut cuvânt crucificat păstorilor și turmei, răscumpărând vremurile, cu smerită măreție. Jertfa, ca temei de înviere, cum însuși a spus-o, a fost pasiunea lui de o viață. Ca preot, ca duhovnic, ca profesor, ca orator public, pe Părintele Galeriu toată lumea îl asalta și pentru toți găsea o fărâmă de timp și de tărie. În vremea din urmă părea obosit, dar se aprindea vorbind și parcă o putere de sus pogora mereu asupra lui, însuflețindu-l. Zăbovea în el, atotprimenitoare, tinerețea fără bătrânețe a harului...

Și iarăși, Dumnezeu n-a căutat la puținătatea noastră și a făcut să rămână stâlp viu de lumină în urma Părintelui Dumitru Stăniloae, Bogoslovul neamului românesc. La răscruce de veacuri și de milenii, Părintele Galeriu a fost – dincolo de toate cântirile, de care la noi nu scapă nici sfinții! – figura tutelară a gândirii teologice românești de după prăbușirea comunismului, iar Ortodoxia a respirat prin plămânii lui ca prin puterea unei stihii...

La 10 august 2003, în Secția de Anestezie și Terapie a Spitalului Clinic Universitar din București, la ceasul când se îngână lumina cu întunericul, n-a dispărut un om, ci o instituție. În contextul cel mai ingrat al istoriei noastre, Părintele Galeriu, înțelept ca șarpele și curat ca porumbelul, găsise calea mărturisitoare spre lamura

neamului, aducând la asumarea credinței și a vieții creștine o adevărată oștire de tineri intelectuali, care au albit cu vrednicie sub călăuzirea lui duhovnicească...

Când ne e greu fără Părintele Galeriu, mângâiere să ne fie încredințarea nestrămutată că ne veghează nevăzut din ceruri, iar în cuvântul lui, fie și citit dintr-o pagină tipărită, învie răbdător pentru fiecare dintre noi, în acel „acum“ ineputabil despre care îi plăcea să vorbească adesea și de unde nici o moarte nu-l mai poate răpi.

Răzvan Codrescu

O viață în slujba lui Hristos

Repere bio-bibliografice

Părintele **Constantin Galeriu** (numele de buletin: **Costachi Galeri**) s-a născut la 21 noiembrie 1918, în satul Răzeși, comuna Răcătău, județul Bacău, din părinții Neculai și Elisabeta Galeri.

Între 1930 și 1938 a urmat Seminarul „Sf. Gheorghe“ din Roman, apoi Facultatea de Teologie din București (absolvită în 1942, cu lucrarea de licență *Îndumnezeirea omului*, sub îndrumarea lui Nichifor Crainic).

Hirotonit la Biserica Zlătari (unde era deja cântăreț și secretar de redacție al săptămânalului *Ortodoxia*, condus de părintele Toma Chiricuță, marele predicator bucureștean al epocii interbelice), a fost preot în satul Podul Văleni din comuna Poenarii Burchii, județul Prahova (1943-1947), apoi la Biserica Sf. Vasile din Ploiești (1947-1973), iar în ultimii 30 de ani la Biserica Sf. Silvestru din București (unde a început să slujească regulat de la 1 mai 1975).

Căsătorit din 1943 (soția: Argentina-Cristina, n. Vărgatu), a devenit tată a patru băieți: Rodion (viitorul

director al Editurii Harisma și tatăl lui Cristian, urmașul direct al Părintelui la amvon), Serafim, Narcis, Ciprian.

Incomod ideologic noului regim comunist, a fost deținut politic între 7.08 – 7.09. 1950 și 16.08.1952 – 26.10.1953, fiind purtat prin mai multe penitenciare și în lagărul de muncă Peninsula (Canalul Dunăre-Marea Neagră).

În 1973 a obținut titlul de Doctor în Teologie, cu teza *Jertfă și răscumpărare*.

A fost mai întâi „preot spiritual“ (1973-1974), apoi lector (1974-1977) și profesor titular (1977-1991) la Institutul Teologic Universitar din București. În 1992 a fost numit profesor consultant și conducător de doctorat la Universitatea din București. După pensionare, a mai funcționat ca profesor la Universitatea „Valahia“ din Târgoviște și la Facultatea de Drept a Universității Ecologice din București.

La 1 ianuarie 1990 a fost numit de către P. F. Părinte Patriarh Teoctist vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

A primit Premiul Senatului Universității din București (1942), premiul revistei *Flacăra* (1990), titlul de Doctor Honoris Causa al Universității Ecologice din București (1992), Diploma de Onoare a Societății Academice „Titu Maiorescu“ (1993), precum și mai multe distincții bisericești.

A fost, între altele, președinte de onoare al Ligii Culturale a Românilor de Pretutindeni, membru în Comisia Națională UNESCO și în Consiliul Național UNICEF, președinte al Editurii Harisma,

membru fondator și președinte de onoare al Asociației Filantropice Medicale „Christiana“, președinte al Fundației „Elena Doamna“, președinte al Așezământului „Sf. Stelian“ (pentru ocrotirea copiilor străzii), membru fondator și președinte de onoare al Asociației „Delphi“ (pentru recuperarea bolnavilor psihici), membru de onoare al Fundației „Memoria“, președinte executiv al Frăției Ortodoxe Române.

Volume publicate (selectiv): *Jertfă și răscumpărare* (1973; reed. 1991), *Meditații la „Tatăl Nostru“ și la „Fericiri“* (1990; reed. 2002), *Tâlcuiri la mari praznice de peste an: 22 de modele omiletice* (2001; reed. 2012), *Între Geneză și Apocalipsă. Convorbiri realizate de Dorin Popa* (2002), *Cartea celor nouă Fericiri* (2004), *Părintele Galeriu/Astăzi. Psihanaliza și dreapta credință a Bisericii* (2005); *Părintele Galeriu/Astăzi. Conștiințe în slujirea cu iubire a Adevărului* (2006); *Părintele Galeriu/Astăzi. Ortodoxia și sufletul românesc* (2007). *Părintele Galeriu / Astăzi. Taina Fratelui. Păcatul împotriva Dubului Sfânt* (2009) etc., la care se adaugă un mare număr de studii și articole publicate în periodice din țară și din străinătate (*Ortodoxia, Glasul Bisericii, Studii Teologice, Mitropolia Banatului, Revista Pedagogică, România liberă, Ziua, Contemporanul, Puncte cardinale* etc.).

În ianuarie 2002, în urma unui accident vascular cerebral, rămâne parțial paralizat.

În iulie 2003 are un nou atac cerebral, fiind internat la Spitalul Clinic Universitar din București, unde a zăcut în

stare de comă, stingându-se din viață duminică 10 august, la ora 21.

A fost înmormântat miercuri 13 august, puțin după prânz, în coasta Bisericii Sf. Silvestru, iar timp de mai bine de un ceas, până ce sicriul a fost purtat spre mormânt, pe cerul de deasupra bisericii a stărut, în jurul soarelui ascuns sub nori, un larg curcubeu circular, pe care fotografiile nu-l pot reda în toată tainica lui splendoare, dar care a rămas adânc întipărit în memoria miilor de creștini veniți să-și ia rămas-bun de la cel mai de seamă predicator ortodox român al secolului XX. (R. C.)

TEOLOGUL LUMINII DUMNEZEIEȘTI

*La Duminică Sfântului Grigorie Palama**

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Dub.

Biserica dreptmăritoare a rânduit să ascultăm din dumnezeiasca Evanghelie a Mântuitorului două mărturii: *Vindecarea unui slăbănog* (Marcu 2, 1-12) și cuvântul Mântuitorului – „*Eu sunt Păstorul cel bun*“ (Ioan 10, 9-16). Și iarăși, după așezământ dumnezeiesc, prăznuim astăzi și pomenirea Sfântului Părintelui nostru Grigorie Palama, numit de Biserică și *teolog al luminii dumnezeiești*.

Primească dragostea voastră, în Duhul Sfânt, din dumnezeiescul cuvânt al Evangheliei. Rostind Mântuitorul către slăbănog: „*Fiule, iartă-se ție păcatele tale*“, cărturarii și fariserii murmurau: „*Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu?!*“. Și ziceau în inima lor că Mântuitorul rostește o blasfemie. Pe de o parte, după dumnezeiescul cuvânt al Scripturilor, ei spuneau adevărul, că numai Dumnezeu poate să ierte

* Predică rostită la Biserica Sf. Silvestru, pe 11 martie 2001, în Duminică a doua din Sfântul și Marele Post, închinată Sfântului Grigorie Palama.